சரம் என்ற மூச்சோடுகின்ற நுட்பத்தை ஆராய்ந்து கவனிக்கும் போது, நாசியின் வழியாக அறுபது நாழிகை கொண்ட ஒரு நாளிலே 21600 தடவை இந்தக் காற்றின் இயக்கம் நடைபெறுகிறது.

இடப் பக்கத்து நாசியிலே வரும் மூச்சுக்கு இடைகலை என்று பெயர். அதுவே சந்திரன் எனவும் அழைக்கப்படும். வலப் பக்கத்தில் வரும் சுவாசத்திற்குப் பிங்கலை என்று பெயர். இது சூரியன் என்றும் பெயர் பெறும். சுழுமுனை என்று சொல்லப்படுவது நடு மூச்சாகிய நெருப்பு அல்லது அக்கினி எனப்படும். இந்த அடிப்படையை முன்பே பார்த்தோம்.

இதற்கு மேலும் ஒரு சிறப்பான செய்தி என்னவென்றால் சந்திர கலையாகிய இடப்பக்கத்து மூச்சு அமுதம் என்றும், எப்பொருளையும் உண்டாக்கும் வல்லமை படைத்தது என்றும், இதன் நிறம் கறுப்பு என்றும், இது திர ராசி என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

வலப்பக்கத்து மூச்சாகிய சூரியன் பரிசுத்தமான வெண்மை நிறத்தையுடைய மூச்சாகும். இது சர ராசியாகும்.

சுழுமுனை என்னும் நடு மூச்சு அழிவாற்றல் ஆகும். எல்லாச் செயல் களையும் அழிக்கக்கூடிய வல்லமை உடையது இது. இதன் நிறம் நெருப்பின் நிறம். சரம், திரம் என்ற இரண்டு ராசியும் இணைந்தது இதன் ராசி. இது உபயம் என்று பெயர் பெறும்.

சரமாகிய மூச்சின் மூன்று பிரிவுகளாகிய இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை ஆகியன பற்றி, மேலும் சில செய்திகளைச் சித்தர் இலக்கியம் கூறுகிறது. சந்திரகலை என்பது பெண்பாலாகும். பிங்கலை யாகிய சூரியன் ஆண்பால். சுழுமுனை என்கிற உபயராசியானது அஃறிணையாகும். இதனை அலி என்றும் சித்தர் இலக்கியம் அழைக் கிறது.

ஊர்விட்டு ஊர் செல்லும்பொழுது, அந்தப் பயணம் இருபது காதத்திற்கு மேற்பட்டால், பயணத்தைச் சந்திரகலை ஓடும்போது தொடங்கி, சூரியகலை ஓடும்போது குறிப்பிட்ட இடத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்தப் பயணம் வெற்றி பெறும் என்று சித்தர்கள் ஒரு பெரிய இரகசியத்தைக் கூறியிருக் கிறார்கள்.

ஏந்தெந்த மூச்சு நம்முடைய உடம்பில் நடக்கும்போது, என்னென்ன செயல்கள் செய்யவேண்டும் என்பதையும், சித்தர் இலக்கியம் விரிவாகப் பேசுகிறது. சில சான்றுகள் வருமாறு:

சந்திர கலையாகிய இடது நாசியின் மூச்சு இயங்கும்போது ஒரு முக்கிய காரியத்திற்காகக் கடிதங்கள் எழுதலாம்; தூதனுப்பலாம். ஒருவரோடு கலந்து பேசலாம். அந்த முயற்சி வெற்றிதரும் என்று சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஒரு முக்கிய காரியமாக நாமே தூது போவதும், சந்திர கலையில் செய்யலாம். புதிய ஆடைகள் அணிதல், ஆபரணங்கள் பூணுதல்,

திருமணம் செய்துகொள்ளுதல் அல்லது செய்வித்தல் அதாவது தாலிகட்டல், ஒருவனைத் தமக்குப் பணியாளாக அமர்த்திக் கொள்ளல், நிறை குளம் ஏரி முதலியன வெட்டுதல், வீட்டுமனை வாங்குதல், புதிய வீட்டிற்குக் குடிபோகுதல், ஒரு பொருளை விற்றல், பெரியவர்களை முகமன் காணுதல், பெரியோரின் துணைகொள்ளுதல், வினைதீர்க்கும் சாந்திகளைச் செய்தல், அன்போடு தேவதைகளை எழுந்தருளச் செய்தல், எதிரியோடு உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளுதல், கல்வி தொடங்குதல், களஞ்சியத்தில் தானியங்களைச் சேர்த்து வைத்தல், புதிய சொத்துக்கள் கைக்கொள்ளுதல், நன்கொடை ஈதல், தீவினைக்கு விடுதலை தேடிக்கொள்ளுதல், முதலிய செயல்களையெல்லாம், சந்திரகலை ஓடும்போது செய்வது நன்மை பயக்கும் என்று சரஞானத்தை உணர்த்துகின்ற பகுதியிலே சித்தர் இலக்கியம் நமக்கு உணர்த்துகிறது.

இடைகலையாகிய இடநாசியின் மூச்சு இயங்கும்போது செய்யக் கூடிய செயல்கள் என்ன என்று வரையறை செய்கிற சித்தர்கள், சூரிய கலையாகிய வலப்பகுதி மூச்சு ஓடும்போது என்னென்ன செயல்கள் புரிந்தால் அது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை, விரிவாகவே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஞான இரகசியங்களை ஒரு குருவினிடமிருந்து நாம் பெறுவது சூரிய கலையிலே செய்துகொண்டால், அந்த ஞானம் நன்றாக வளரும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோலவே நாம் ஒருவருக்கு உபதேசம் பண்ணுவது, புதிய கலைகளை நாம் கற்பது, அல்லது பிறருக்குக் கற்பிப்பது, ஒருவரை வணங்குவது, எதிராளியை நமது வல்லமைகொண்டு விரட்டி வெல்லுவது, முதலிய காரியங்களைச் சூரிய கலையில் செய்வது நலம்.

இவ்வாறே வயல்களிலே விதை விதைத்தல், புதிய செடிகளை நடுதல், வியாபாரம் செய்தல், வழக்குகளைப் பேசி முடித்தல், யானை குதிரை தேர் இவற்றில் புதிதாக ஏறுதல், பலருக்கும் பயன்படக்கூடிய கட்டுரைகளை எழுதுதல், கவிபுனைதல், இசைபயிலுதல், பொதுமேடை களிலே பேசுதல், பேயோட்டுதல், மந்திரம் ஓதி ஒரு காரியத்தைச் சாதித்தல், மருந்து உண்ணுதல், உணவு கொள்ளுதல், தூங்கச் செல்லுதல், குளித்தல், பாம்பு தேள் முதலியவற்றின் விடங்களைத் தீர்த்தல், யோகம் பயிலுதல் முதலியவை சூரியகலையில் செய்ய வேண்டும் என்பது சித்தர் வாக்காகும்.

சுழுமுனை என்ற கலை இயங்கும்போது செய்யவேண்டிய காரியங் கள் எவை என்றும் சித்தர் இலக்கியம் பேசுகிறது.

சுழுமுனை என்பது இரண்டு நாசியிலும் காற்றானது ஒத்து ஓடுகிற நிலையாகும். இந்தச் சுழுமுனை இயங்கும்போது, சமாதி யோகம் செய்தல், அதாவது உடலிலுள்ள அக இயக்கங்களைத் தியான நிலையிலே நிறுத்தல் போன்ற செயலைச் செய்வதே நன்மை பயக்கும். மற்றப்படி இந்தச் சுழுமுனை நடக்கும்போது எந்தச் செயலும் நன்மை தருவதில்லை என்றும், எல்லா முயற்சிகளும் தோல்வியே தரும் என்றும் சித்தர் இலக்கியத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சான்றாக, சுழுமுனை நடக்கும்போது ஒருவன் நம்மிடம் வந்து, தான் இழந்த ஒரு பொருள் மீண்டும் தனது கைக்குக் கிடைக்குமா என்று குறி கேட்பானானால், உறுதியாக அவன் கைக்குக் கிடைக்காது என்று சொல்லிவிடலாம்!

இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை ஆகிய மூன்று வகையான மூச்சு இயக்கத்தைப் பற்றியும், இவ்வாறு செயல்முறைகளைக் கூறுகிற சித்தர்கள், இந்த மூச்சின் இயக்கங்களைப் பற்றி மேலும் பல சுவையான செய்திகளை ஆராய்ந்து கூறியிருக்கிறார்கள்.

சரம் என்ற மூச்சு இயக்கம், மூச்சின் எந்தப் புழையில் ஓடுகிறதோ அந்தப் பாகம் பூரணம் என்றும், சரம் ஓடாத பாகம் சூனியம் என்றும் அழைக்கப்பெறுகின்றன! இப்படிப்பட்ட பூரண பாகத்தில் நின்று வழக்குப் பேசுகிறவர்களை அல்லது சண்டை போடுகிறவர்களை யாராலும் வெல்ல முடியாது.

நம்முடைய சுவாசம் இயங்குகிற நிலையைக் கொண்டு, நமக்குச் சூனியப் பக்கத்தில் ஒருவனை நிறுத்தினால் அவனை நாம் வெற்றி காணலாம்! அதாவது, சரம் ஓடாத பாகத்தில் ஒருவன் நின்று அல்லது ஒருவனை நிறுத்தி அவனோடு நாம் வாதம் செய்தால் நம்முடைய வாதமே வெல்லும்.

சித்தர்கள் சரத்தின் இயல்புபற்றி மேலும் சில இரகசிங்களைத் தங்கள் நூல்களிலே கூறியிருக்கிறார்கள். இவற்றில் சில அச்சேறாத சுவடிகள். அவற்றிலுள்ள சில செய்திகள் வருமாறு :

நான்கு திசைகளையும் எந்தெந்தத் திசை யாருக்கு உரியது என்பதை யோகக் கணக்குப்படி அறுதியிட்டு, அந்த அந்தச் சரம் நடக்கும்போது, அந்த அந்தத் திசையிலே முயற்சி செலுத்தினால் வெற்றி ஏற்படும் என்று சரயோகிகள் நமக்குக் கூறுகிறார்கள்.

மேற்குத் திசையும் தெற்குத்திசையும் சந்திரனுக்கு உரியவை; அதாவது இடைகலை என்ற சரத்துக்கு உரியவை.

வடக்கும் கிழக்கும் சூரியனுக்கு உரியவை; அதாவது பிங்கலை என்ற நாடிக்கு உரியவை.

பயணம் செய்யத் தொடங்கும் ஒருவன் சந்திரகலை நடக்கும் போது சந்திர திசையை நோக்கிச் சென்றால், அவன் செல்லுகிற காரியம் வெற்றிபெறும்.

சூரியகலை இயங்கும்போது சூரியனுக்குரிய திசையை நோக்கிச் சென்றால் அந்தப் பயணம் வெற்றி தரும்.

நீண்ட பயணம் செல்லும்போது சந்திரகலையில், புறப்படுகிற இடத்தை விடவேண்டுமென்றும், சூரியகலை நடக்கும்போது குறித்த இடத்தில் போய்ச் சேரவேண்டுமென்றும் ஏற்கனவே சித்தர்கள் சொல்லியுள்ளதை இங்கு நினைவுபடுத்தலாம். திசைகளைப் பற்றிய விதியானது இந்த விதிக்கு மேலும் ஒரு சிறப்பு விதியாகும்.

இன்றியமையாத பயணத்தின்போது உரிய கலையிலே சரம் நடக்க வில்லையென்றால், அந்தச் சரத்தை மாற்றுகிற முறையையும் சித்தர் கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

சரத்தை மாற்றக்கூடிய ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளாத சாமானிய மனிதர்கள், மாறாக வருகிற சுவாசத்தைச் சாதகமான பாகத்திலே இழுத்துச் சிறிதுநேரம் அதைச் சுவாசப் பைக்குள்ளே கட்டுப்படுத்தி நிறுத்தி, இரண்டு காலடி தூரம் நடந்துசென்று, பிறகு இயல்பான சரத்தை இயங்கும்படி செய்துகொள்ளலாமென்றும், ஓர் இரகசிய முறையினைச் சித்தர் இலக்கியம் பேசுகிறது.

சித்தர்கள் கூறுகிற சரம் பற்றிய இன்னொரு பெரிய இரகசியம் என்னவென்றால், மனித மூச்சுக்கும் ஐந்து பூதங்களுக்கும் உள்ள ஓர் இணைப்பாகும்.

மூக்கிலிருந்து வருகிற மூச்சு மூக்குத்தண்டைச் சார்ந்து வந்தால், அது பிருத்வி தத்துவமாகிய மண்ணின் கூறு ஆகும்.

கீழ்நோக்கி ஓடினால் தண்ணீரின் கூறு.

மேலே பாய்ந்து சென்றால் நெருப்பின் கூறு.

நாசித் தண்டுக்கு நேராக மறுபுறம் சார்ந்து வீசினால் காற்றின் கூறு ஆகும்.

இவ்வாறு நான்கு பாகங்களில் எந்தப் பாகமும் இல்லாமல் நான்கு பக்கமும் கலந்து மூச்சு நடந்தால், அது ஆகாயத்தின் கூறு என்று சித்தர் இலக்கியம் பேசுகிறது.

இந்த ஐந்து பூதங்களின் கூறு பற்றிய இலக்கணம், இடப்பக்க மூச்சுக்கும், வலப்பக்க மூச்சுக்கும், இரண்டுக்குமே இவ்வாறு பொருந்தும்.

ஐந்து பூதங்களில் எந்தப் பூதத்தின் சரம் நடக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள இன்னொரு முறையும் இருக்கிறது. அது இன்னும் நுட்பமானது; கண்டுகொள்வதற்கு இன்னும் சற்றுக் கடினமானது. அது என்னவென்றால் பிருதிவியின் சரம் பொன்னிறம்; தண்ணீரின் சரம் வெண்மையானது; நெருப்பின் சரம் செந்நிறமானது; வாயுவின் சரம் கருமையாயிருக்கும்; ஆகாயத்தின் சரம் படிகம் ஆகும்.

சரத்தை உணர்வதற்கு இன்னொரு வழியும் சித்தர்களால் கூறப் பட்டுள்ளது. மண்ணின் கூறாகிய சரம் நடக்கும்போது எச்சில் முழுங்கினால், ஒருவகையான இனிப்புச் சுவை அதில் இருக்கும்.

தண்ணீர்ச் சரத்துக்குத் துவர்ப்புச் சுவை; நெருப்புக்கு உறைப்பு அல்லது அமற்சி; காற்றுக்குப் புளிப்பு; வானத்தின் சுவை கசப்பு.

சரத்துக்கு மற்றொரு இலக்கணமும் கூறப்படுகிறது. மண்ணின் தத்துவமாகிய சரத்திற்கு வடிவம் எண்கோணமாகும்; தண்ணீர்ச் சரம் அஷ்டமியாகிய எட்டாம்நாள் பிறை போன்றிருக்கும்; நெருப்பு முக்கோண வடிவம்; காற்று அறுகோண வடிவம்; வானின் வடிவம் வட்டமாகும்.

சரம் ஓடுகின்ற நீளத்தைப் பற்றியும் சித்தர்கள் ஒரு கணக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மண்ணின் கூறாகிய பிருதிவியின் நீளம் பன்னிரண்டு அங்குலம் ஓடும்; தண்ணீருக்கு நீளம் பதினாறு அங்குலம்; நெருப்பின் நீளம் எட்டு அங்குலம்; காற்றுத் தத்துவமாகிய வாயு சரத்தின் நீளம் நான்கு அங்குலம்; ஆகாய தத்துவமாகிய வான சரத்தின் நீளம் ஓர் அங்குலம்.

சரத்தை அறிவதற்கு இப்படிப் பல இலக்கணங்களை நம்முடைய சித்தர்கள் கூறியதன் நோக்கம், இந்தப் பல முறைகளிலே ஏதாவது ஒன்றின்மூலம் சரத்தை உணர்ந்துகொள்ளலாம் என்பதேயாகும்.

உலகத்து மக்கள் அவரவருடைய ஆற்றலுக்கும் பாங்குக்கும் ஏற்ப இந்த முறைகளில் ஏதாவது ஒன்றைக் கையாண்டு, என்ன சரம் தமக்கு இந்த நேரத்தில் ஓடுகிறது என்பதை உணர்ந்துகொள்ளவே இந்த வழிகளைச் சித்தர்கள் மிகவும் விரிவாக விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

உலகச் செயல்களைச் செய்வதற்கு மட்டுமல்லாமல், ஆன்மப் பயிற்சியிலே ஈடுபடுவதற்குமே சரத்தை மேவி நாம் செயற்பட வேண்டியது அவசியம் என்ற காரணத்தினால், சரத்தை உணர்வதற்குரிய வழிகளையெல்லாம் சித்தர் இலக்கியம் இவ்வாறு விரிவான முறையிலே விளக்கிச் சொல்கிறது.

இன்னும் கூறப்போனால் இந்தச் சரத்தின் நிறங்களைப் பற்றி மேலும் பல விதிமுறைகளைச் சித்தர் இலக்கியம் வகுத்துச் சொல்லுகிறது. ஆன்மப் பயிற்சியிலே ஈடுபடுகிற மனிதர்களுக்கு ஆகாயத் தத்துவ மாகிய வான்சரம் மிகவும் முக்கியம் என்ற காரணத்தினால், விண்தத்துவத்துக்குரிய சரத்தின் தன்மைகளைப் பற்றி மிக விரிவான முறையிலே சித்தர்கள் ஆராய்ந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பொதுமக்களுக்குரிய விதத்திலே நன்மை தீமைகளைப் பற்றிச் சொல்லப் புகுந்த சித்தர்கள், உலக இயலுக்கு மண்ணும் தண்ணீரும் உத்தமம் என்றும், நெருப்புச் சரம் மத்திமம் என்றும், வாயுவும் ஆகாயமும் நீது என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சரங்கள் நடக்கும்போது குறி பார்ப்பது, சோதிடம் சொல்லுவது, வருங்காலப் பலன்களைச் சரத்தின் தன்மைகளைக் கொண்டே எடுத்துச்சொல்வது ஆகியன பற்றிச் சித்தர் இலக்கியத்தில் மிக நீண்ட ஆய்வு சிறப்பான முறையிலே செய்யப்பட்டுள்ளது. இவற்றைப் பற்பல தலைப்புகளிலே தொகுத்து எழுதியுள்ள சுவடிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

சரம் பார்ப்பதற்குரிய நேரம் எது என்பதைப் பற்றிய விதிமுறைகளைச் சொல்லுகின்ற சித்தர்கள், வைகறைப் பொழுதைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

பொழுது விடிவதற்கு ஐந்து நாழிகை இருக்கும்போது எழுந்து, விதிமுறைப்படி தன்னிடம் என்ன சரம் ஓடுகிறது என்பதை ஒரு யோகி தெரிந்துகொள்கிறான். சட்டப்படி நாளும் கிழமையும் நட்சத்திர

நிலையும் இணைந்த கணக்கின்படி சரம் ஓடினால், உடம்பு நன்னிலையில் உள்ளது என்று கண்டுகொள்கின்றான். இதில் ஏதாவது மாறுதல் இருந்தால், உடல்நிலையில் ஏதோ தீது புகுந்திருக்கிறது என்பதை யோகி உணர்ந்துகொள்ள முடியும். அதோடு அன்று நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய முன் அறிவும், ஓரளவு, இந்தச் சரப் பார்வையினாலே தெரிந்துகொள்ளுகிறான் என்று சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

வளர்பிறைக் காலத்தில் அமாவாசை கழிந்த பிரதமையாகிய மறு நாளிலிருந்து மூன்று நாட்களுக்கும் சந்திர கலை நடக்கவேண்டும். அதாவது உதயத்திற்கு ஐந்து நாழிகை இருக்கும்போது சரம் பார்க்கப் புகுந்த யோகி வளர்பிறைப் பிரதமையிலும், துதியையிலும், திரிதியையிலும் சந்திரகலை ஓடுகிறதா என்பதைச் சரிபார்த்துக் கொள்ளுவான். அடுத்த மூன்று நாட்களில் சூரிய கலை, அதற்குப்பின் சந்திர கலையுமாக மாறிமாறி நடக்கும். இவ்வாறே தேய்பிறைக்கும் மற்றத் திதிகளுக்கும் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நட்சத்திரங்களுக்குரிய சர நிலையையும் சித்தர்கள் அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார்கள்.

பூரம், உத்திரம், அத்தம், சித்திரை, சுவாதி, விசாகம், அனுடம், கேட்டை, மூலம், உரோகிணி, சதயம், உத்திரட்டாதி ஆகிய இப் பன்னிரண்டு நட்சத்திரங்களிலும் சூரியகலை நடக்கவேண்டும். மற்றப் பதினைந்திலும் சந்திரகலை நடக்கவேண்டும்.

இவ்வாறே கிழமைகளுக்குச் சரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஞாயிறு, செவ்வாய், சனி, வியாழன் நான்கு நாட்களிலும் சூரியகலை உதித்தோட வேண்டும். திங்கள், புதன், வெள்ளி ஆகிய நாட்களில் சந்திரகலை உதித்தோட வேண்டும்.

இவ்வாறு குறிப்பிட்ட விதிமுறைகளுக்கு மாறாக ஒருவனுடைய சரம் உதித்து ஓடினால், ஞாயிற்றுக் கிழமையில் ஏற்படுகின்ற மாற்றம் வறுமை தரும். செவ்வாய் சண்டை உண்டாக்கும்; மரணத்திற்குக் கூட அது அறிகுறியாகும்; வியாழனில் ஏற்படுகின்ற விபரீதம் தன் தலைவனுக்குக் கேடு தரும். புதன் யோகி வாழ்கின்ற ஊரில் முக்கியமான ஒருவனுக்குக் கேடு ஏற்படுவதற்குரிய அறிகுறியாகும். திங்களில் உதிக்கின்ற மாற்றம் சுற்றத்தாருக்குக் கேடு என்பதை உணர்த்தும். வெள்ளிக்கிழமையில் நடக்கின்ற சரத்தில் பிழை ஏற்பட்டால் தான் ஊர்விட்டு ஊர் செல்ல நேரும். மனைவிக்குக் கெடுதி என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

இவ்வாறு சரம் பிழைபட நடந்தால், சித்தர்கள் இலக்கியங்களிலே அதைச் சீராக்குவதற்குரிய முறையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு சித்தர் இலக்கியம் யோகம் பயிலுகின்ற மாணவனுக்கு ஒரு பெரிய எச்சரிக்கையைத் தருகிறது. சூரியன் நடக்கவேண்டிய நாளில் சந்திரனும், சந்திரன் நடக்கவேண்டிய நாளில் சூரியனும் பிழைபட்டு நடந்து, இந்தப் பிழை ஒரு வாரம் முழுவதும் நடக்குமானால் உடம்புக்கு அழிவு உண்டாகிவிடும். அவ்வாறு ஏற்படாமல் கிழமை

திதி, நட்சத்திரம் ஆகிய சட்டங்களுக்கு உட்பட்டுச் சரம் நடந்தால், அந்த யோகியின் உடம்பு வயிரம் பாய்ந்து விளங்குமென்று கூறப் பட்டிருக்கிறது.

சரம் பார்க்கின்ற இந்த இலக்கணங்களையெல்லாம் இத்தனை விரிவாகச் சொல்லுகிற சித்தர்கள், சரம் பார்ப்பவனுடைய இயல்பை யும், சரத்தின் பயனையும், உலக சமுதாயத்திற்கு இந்தச் சரம் பார்க்கும் கலையினால் ஏற்படுகின்ற நன்மைகளையும், உறுதியோடு பேசியிருக்கிறார்கள்.

சரம் பார்ப்பவன் பரம் பார்ப்பவன் என்பது சித்தர்கள் வசனம் ஆகும். சரத்தின் கணக்குப்படி ஒருவன் தன்னுடைய மூச்சை நடத்தி வருவானானால், எந்தச் செயலும் தப்பாது என்றும், அவனைக் காண்போருக்கும், அவனோடு பழகுவோருக்குமே, எல்லா வெற்றி களும் கிட்டும் என்றும், சித்தர்கள் உறுதி கூறுகிறார்கள்.

அதோடு உடம்பிலிருந்து வெளியே வருகிற காற்று சிவம் என்றும், உள்ளே புகும் காற்று சக்தி என்றும் பேசப்படுகிறது.

சரத்தை விடுவது நஞ்சை உண்பது போலும் என்றும், சரத்தைக் கட்டுவது அமுதம் உண்பதாகும் என்றும் சித்தர்கள் சொல்லு கிறார்கள்.

சரம் உட்புகும்போது ஒருவன் நினைப்பதும் செய்வதும் நன்மை யாகும் என்றும், வெளியே செல்லும்போது காரியம் நடவாது என்றும் பலன் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சர நூலின் முடிந்த முடிவாக நம்முடைய சித்தர்கள் கூறுகிற வாக்குறுதி என்னவென்றால், சூரியன், சந்திரன், சுழுமுனை என்னும் மூன்று நாடிகளுக்குள்ளும் வாழ்வு, நிலைமை கேடு, என்கிற மூன்று பலன்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பிறக்கும் குலத்தை வைத்து ஒருவனுக்கு எவ்விதப் பெருமையும் இல்லை என்பது சித்தர்களின் வாக்காகும். சரத்தின் இயல்புகள் பற்றி நன்றாக அறிந்து, அவற்றுக்கு இசைந்த முறையிலே வாழ்வை நடத்து வோனே அந்தணன் என்றும், அவனே உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர் களுக்கும் நன்மை செய்யக்கூடிய ஆற்றலைப் பெற்ற பிரம்மஞானி என்றும், அவனே பரம்பொருளோடு இணைந்து வாழ்கின்ற அமரன் என்றும், சித்தர் இலக்கியம் எழிலோடு எடுத்து இயம்புகிறது.

★

22. அகப்பயிற்சியில் அரிய ஆற்றல்கள்

இன்றைய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் கம்யூனிச நாடுகளில் நடை பெறுகின்ற மனத்தத்துவ ஆய்வுகளிலே சில சுவையான கண்டுபிடிப்பு களைப் பற்றி விரிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பிறிதோர் இடத்திலே பார்த்தோம். இந்த மனத்தத்துவ ஆராய்ச்சியிலே மிகவும் சுவையான ஒரு பொருள் என்னவென்றால், மனத்தின் ஆராய்ச்சி எங்கே தொடங்குகின்றது, உடலின் ஆராய்ச்சி எங்கே முடிகின்றது என்று, வரம்பு செய்ய முடியாத நிலையில் உடம்பைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி உள்ளத்தின் ஆராய்ச்சியாகவும், உள்ளத்தின் ஆராய்ச்சி உடம்பைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியாகவும் விளங்குகின்றன!

இந்தச் சுவையான உண்மையைப் பார்க்கும்போது, சித்தர் இலக்கி யங்களிலே உள்ள இதேபோன்ற ஒரு பேருண்மை நம் நினைவுக்கு வருகிறது. அதாவது சித்தர்கள் கூறுகின்ற தத்துவ வெளியீடுகளை நோக்கும்போது, உடம்பைப் பற்றிய உண்மைகள்தாம் இவ்வாறு உள்ளனவா, அல்லது இவை அனைத்தும் உள்ளத்தைப் பற்றிய உண்மைகளா என்று நாம் மலைக்கும்படியாகச் சில இரகசியங்களைச் சித்தர் இலக்கியங்களிலே காண்கிறோம்.

இந்த மலைப்புக்குக் காரணம் என்னவென்றால், சித்தர்கள் உள்ளத்தை இயக்குவதற்கு உடம்பையே கருவியாகக் கொண்டார்கள். அதுபோலவே உடம்பை இயக்குவதற்கு உள்ளத்தையே கருவியாகக் கொண்டார்கள்.

உள்ளம் என்ற நுண்பொருள் உடல் என்ற பருப்பொருளின் அக அமைப்பாக விளங்குவதால், ஒன்றை இயக்கும்போது மற்றொன்று இணைந்து இயங்குகிறது. எனவே சித்தர்கள் உள்ளத்தை இயக்குவதன் மூலம் உடம்பின் ஆற்றலை இயக்கினார்கள். அதுபோலவே உடம்பின் ஆதார நிலைகளை இயக்குவதன் மூலமாக உள்ளத்தின் ஆற்றல்களை இயக்கினார்கள்.

மின் ஆற்றல் ஒரு மின்கலத்திலிருந்து புறப்படுகிறது. மின்கலத்திலே சில நீர்ப்பொருள்களும் சில வேதியியற் கட்டிகளும் கிடக்கின்றன என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். இந்தப் பொருள்களின் வேதியல் வினைகளினால் மின்சாரம் பிறக்கிறது. மின்சாரம் பிறப்பதற்குக் காரணமாக அமைந்த பொருள்கள் கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற பருப் பொருள்களே. ஆம், பருப்பொருள்களேயாம். ஆனால் அவற்றி லிருந்து தோன்றிவருகின்ற மின் ஆற்றலோ என்றால், கண்ணுக்குத் தெரியாத நுண் ஆற்றலாக விளங்குகிறது. இவ்வாறுதானே உடல்

என்ற பருப்பொருளின் ஆதாரநிலைகளாகிய மின்கலங்களிலிருந்து உள்ளத்தின் ஆற்றலாகிய நுண்ஆற்றல் தோன்றுகிறது. எனவேதான் உடம்பை இயக்குவதன்மூலம் உள்ளத்தை இயக்க முடிகிறது.

கண்ணுக்குத் தெரியாத மின்ஆற்றல், கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற வெளிச்சமாகப் பருப்பொருளிலே எரிவதையும் காண்கிறோம். எப்படி? மின்குமிழ் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. அதற்குள்ளே கடர்கின்ற மின்ஆற்றலின் விளைவாகிய ஒளியும் நம் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் மின்ஆற்றல் நுண்பொருளாக நமது கண்களுக்குப் புலனாகாத ஒரு சக்தியாக இயங்குகிறது. மின்ஆற்றலை இயக்குவதன் மூலம் மின்குமிழை (Bulb) எரியச் செய்ய முடிகிறது; வானொலிப் பெட்டியை ஒலிக்கச் செய்யமுடிகிறது; தொலைக்காட்சியை இயக்க முடிகிறது. இதுபோலவே உள்ளத்தின் ஆற்றலை இயக்கி, உடலின் மைய நிலையங்களை இயங்கும்படி செய்கின்ற இரகசியத்தைச் சித்தர்கள் கையாண்டார்கள். இந்த இரகசியங்களை அவர்களுடைய இலக்கியங்களில் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

உள்ளத்தின் ஆற்றலைக் கொண்டு, இந்த உடம்பை, நிலத்திலிருந்து ஒரு முழம் அல்லது இரண்டு முழம், அதற்கு மேலும்கூட, எழுப்புகின்ற ஒரு சாதனை பற்றிச் சித்தர் இலக்கியம் பேசுகிறது. அதாவது அக ஆற்றலை இயக்குவதன் மூலம், பருப்பொருளாகிய உடம்பை, நிலத்திலிருந்து மேலே தூக்கிவிடுகிறார்கள் சித்தர்கள். இந்த ஆற்றலைப் பற்றி அண்மைக் காலத்திலே ரஷ்யப் பல்கலைக் கழகங்களில் சில சோதனைகள் செய்திருக்கிறார்கள். லாவிடேஷன் (lavitation) என்று இந்த ஆற்றலை அவர்கள் அழைக்கிறார்கள். சில ரஷ்யர்கள் இந்த ஆற்றலைக் கையாண்டு, நிலத்திலிருந்து சில அடிகள் உயரத்திற்கு உடம்பைத் தூக்கி நிறுத்தி, சில மணித்துளிகள் அப்படியே விண்வெளியிலே அமர்ந்திருக்கக் கூடிய ஆற்றலை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று ஆராய்ச்சி நூல்கள் நமக்குக் கூறுகின்றன. இந்த ஆற்றலை அவர்கள் இக்காலத்து அறிவியல் சோதனைகள் மூலம் மெய்ப்பித்துக் காட்டி வருகிறார்கள். இந்தச் சோதனைகள் சித்தர்களின் சாதனைகளுக்கு மேலும் ஓர் உறுதிப்பாடாக அமைந்திருக்கின்றன.

லாவிடேஷன் என்ற இந்த ஆற்றலை இன்னும் விரிவுபடுத்தும் போது, இந்த உடம்போடு வான வெளியிலே உலவுகின்ற ஆற்றலும் கைவருகின்றது என்று சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்த ஆற்றலை அக ஆற்றல்களின் பயிற்சியினால் வளர்த்துக்கொள்ளுகின்ற முறைகளைப் பற்றியும் சித்தர் இலக்கியம் பேசுகிறது.

கண்பார்வையின் மூலமாகவே ஒருவரை மயக்க நிலையில் ஆழ்த்திவிடுகின்ற ஹிப்நாடிச நிலை என்னும் ஆற்றலை நாம் கண்கூடாகப் பார்த்துவருகிறோம். அதே சமயம், உடம்பில் ஊசியின் வாயிலாக ஒரு மருந்து செலுத்தியோ, அல்லது வாயால் ஒரு மருந்தை உட்கொள்ளும்படி செய்தோ, ஒருவரை மயக்கநிலைக்கு உள்ளாக்கிவிட முடிகிறது!

அதுபோலவே சித்தர்கள் கமனஒடி மூலமாகவும் இந்த உடம்பைக் காற்றிலே பறந்து செல்லக்கூடிய வல்லமை படைத்ததாகச் செய்துவிட முடியும் என்றும் கூறுகிறார்கள்.

மருந்தின் மூலம் இந்த ஆற்றலைச் செய்வது உடம்பின் உறுப்புக்களைக் கொண்டு உள்ளத்தை இயக்குகிற முறையாகும். இந்த மருந்துகள் இன்றியே, உள்ளத்தின் ஆற்றல் மூலமாகவே அகத்தின் வல்லமையினால், உடலின் உறுப்புகளை இயக்கி, இதே ஆற்றல்களைச் செய்யவும் முடியும், ஹிப்னாடிஸம் போன்று! எனவேதான் உடம்பைக் கொண்டு உள்ளத்தையும், உள்ளத்தைக் கொண்டு உடம்பையும் இயக்குகிற பற்பல முறைகளைப் பற்றிச் சித்தர் இலக்கியங்கள் விரிவாகப் பேசுகின்றன. இவை அனைத்தும் நடைமுறையில் இயலக் கூடியவைதான் என்பதற்கு இன்றைய விஞ்ஞானமும் சான்று பகர்கிறது.

உடம்பை அந்தரத்திலே இயக்குகிற ஆற்றலைப் போல, இன்னொரு நுட்பமான பெரிய ஆற்றல், மனத்தின் எண்ணங்களை இயக்குகிற பேராற்றல் ஆகும். சித்தர் இலக்கியங்களிலே உள்ளத்தில் ஏற்படுகின்ற உணர்ச்சிகளுக்கெல்லாம் சில நிறங்களைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் ஞானிகள். சான்றாக, வெகுளி என்ற உணர்ச்சிக்கு நல்ல சிவப்பு நிறத்தையும், பொறாமை என்ற உணர்ச்சிக்குக் கப்பிய பச்சை நிறத்தையும் கூறுகிறார்கள். தூய எண்ணங்களுக்கு மங்கிய செந்நீல நிறத்தைப் பற்றியும் இவர்களின் இலக்கியம் பேசுகிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை இவை மூட நம்பிக்கைகளோ என்றுகூட அறிவியல் வல்லுநர்கள் ஐயப்பட்டு வந்தார்கள். ஆனால் அண்மைக் காலத்திலே வெளிநாடுகளிலே முன்னேறி வருகின்ற க்ரீலியன் போடாகிரபி என்ற ஒருவகைக் கண்டுபிடிப்பைப் பற்றி நீண்ட குறிப்புகள் வெளிவந்துள்ளமை பற்றி ஏற்கனவே பார்த்தோமல்லவா? ஒருவருடைய முகத்தையும் உருவத்தையும் புகைப்படக் கருவியிலே நாம் படம் பிடிப்பது போலவே, அவருடைய உள்ளத்தின் உணர்ச்சிகளையும் படம் பிடித்து விடலாமென்று கண்டுபிடித்து, அந்த மனப்படங்களை எடுக்கக் கூடிய க்ரீலியன் காமரா என்ற புகைப்படக் கருவியை ரஷ்யாவிலே கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். எதிரிலே உள்ள மனிதர் தமது மனத்தில் என்ன எண்ணங்களோடு இருக்கிறார், அவர் நமக்கு நண்பரா அல்லது எதிரியாகிய வஞ்சகரா, என்று இந்தக் கருவியைக் கொண்டு கண்டுபிடித்துவிடலாம். அந்த மனிதரின் உருவத்தைப் படம் எடுப்பதுபோலவே, இந்தக் கருவி, அவருடைய உள்ளத்தின் ஆழத்தில் ஓடுகின்ற எண்ணங்களைப் பற்பல வண்ணங்களிலே படம் எடுத்துவிடுகிறது. வஞ்சகத்தோடு அவர் இருக்கிறாரா, அவருடைய உள்ளத்திலே சதித்திட்டங்கள் ஓடுகின்றனவா என்பதையெல்லாம் அந்தந்த நிறங்களின் கோடுகளைக் கொண்டு தெளிவாகக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லிவிட முடிகிறது. இத்தகைய புதுமையான புகைப்படக் கருவியைக் கண்டுபிடித்துள்ள நவீன விஞ்ஞானம், நம்முடைய சித்தர் இலக்கியங்களிலே உள்ள உணர்ச்சிகளும் அவற்றின் நிறங்களும் பற்றிய பேருண்மைகளை மெய்ப்பித்து உறுதி செய்கின்றன.

இன்றைய அறிவியல் வல்லமைகள் இன்னும் வளர வளரச் சித்தர்கள் கூறுகின்ற பரகாயப் பிரவேசம் பற்றியும், ஒரு விநாடியில் ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டுக்குச் சென்றுவிடக்கூடிய அணுப் பயண ஆற்றல் பற்றியும் மேலும் நமக்கு விளக்கமாகலாமென்று எதிர் பார்க்க இடமளிக்கிறது.

இறந்த ஓர் உடலுக்குள்ளே சித்தர்கள் தங்கள் உயிரைச் செலுத்தி, அந்தப் புதிய உடம்பில் உலவி வருவதும், தங்கள் உடம்பை ஒரு நொடியில் காற்றணுக்களாக மாற்றி, விண்வெளியிலே கலந்து, பின்னர் குறிப்பிட்ட இடத்திலே, மீண்டும் அந்த அணுக்களை உடம்பின் பரு அணுக்களாக ஒன்றுகூட்டிக் கண்முன் முன்போலத் தோன்றுகின்ற மாபெரும் சித்தியாகிய வல்லமையானது, இப்பொழுது நாம் முழுதும் அறிந்துகொள்ள முடியாமல், அதிசயத்தோடு வியக்கக்கூடிய ஓர் அற்புதமாகவே சித்தர் இலக்கியத்தில் காண்கிறோம்.

இத்தகைய சித்திகளைச் செய்யக்கூடிய சிலர் நம்மிடையே இன்றும் வாழ்ந்துவருகிறார்கள். அறிவியல் ஆய்வுகள், 'சைச்கோடிரானிக்ஸ்' போன்ற துறைகளிலே, இவர்களைக் கொண்டு, மேலும் சோதனைகள் நடத்தி வருங்காலத்தில் முன்னேறினால், மேலும் பல சான்றுகள் கிடைத்து, இத்தகைய அடிப்படையான ஆற்றல்களின் நுட்பங்களுக்கு இன்றைய மொழியிலே பல அறிவியல் விளக்கங்கள் நமக்குக் கிடைக்கும் என்று நாம் உறுதியோடு நம்பலாம்.

★

23. சித்தர் தத்துவத்தின் ஞானச் செம்பொருள்

சித்தர்களின் இலக்கியத்தைப் பலநூறு ஆண்டுகளாகப் பண்டிதர்கள் ஆராய்ந்து மாணவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

உலகநாடுகள் அனைத்திலுமே சித்தர்கள் தோன்றி ஞானக் கல்வியைப் புகட்டியிருப்பதால் இந்த ஆராய்ச்சிகள் எல்லா மொழியிலும் நடைபெற்றுள்ளன.

நம்முடைய பாரத நாட்டில் திருமூலர் போன்ற மகான்களின் காலத்தில் பண்டிதர்களின் மொழிகளாகப் பதினெட்டு மொழிகள் வழக்கத்தில் இருந்தமையும், இந்தப் பதினெட்டு மொழிகளும் தேவ பாஷைகள் அல்லது இறைமொழிகள் என்று அழைக்கப்பெற்றமையும் ஏற்கனவே கண்டுள்ளோம்.

பழைய சித்தர்களின் காலத்தில் தமிழும் வடமொழியும் இணைந்து ஆராயப்பெற்று வந்ததன் காரணமாக, நமது தமிழகத்துப் பண்டித ஆய்வுகளிலே தத்துவச் சொற்கள் வடமொழியும் தமிழும் கலந்து ஒரு விரவலாகவே வழங்கி வருகின்றன. ஆய்வு என்ற முறையிலே இந்த இரண்டையும் ஆழ்ந்து நோக்கவேண்டிய அவசியம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. அப்படிப் புகுந்து பார்த்தோமானால், சித்தர்களுடைய ஞானக் கல்வியின் பல நுட்பங்களையும் நம்மால் காணமுடிகிறது. மேலும் இத்தனை ஆய்வுச் சொற்களையும் நுணுகிப் பார்த்தாலொழிய, சித்தர்களின் தத்துவ ஞானத்தை முழுமையாக நாம் காண்பதற்கில்லை. எனவே சித்தர் இலக்கியத்தில் கூறப்பெற்றுள்ள ஞான அனுபவங்களின் செம்பொருளை, இந்த இரண்டு மொழிகளின் துணை கொண்டு நாம் அணுகவேண்டும். அப்படி அணுகும்போது, பல அரிய தத்துவச் செய்திகள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. அவற்றை ஒருவாறு தொகுத்துச் சொல்ல முனைகிறேன்.

பதியாகிய இறைவன், பசுவாகிய சிவான்மா, பாசமாகிய பிணைப்பு ஆக மூன்றும், நிலையான பொருள்கள் ஆம். இந்த நிலையான பொருள்களையும், இவற்றைச் சூழ்ந்துள்ள நிலையற்ற பொருள்களையும் ஆராய்ந்து மாணவருக்குப் புகட்டினார்கள் ஞானிகள். இதை 'விவேகம்' என்று பண்டிதர்கள் அழைத்தார்கள்.

உலகச் செல்வங்களில் ஏற்படுகிற ஆசையை விராகம் அல்லது நிராசை என்று அழைத்தார்கள்.

இந்த இரண்டோடு, சமாதி நிலையும், முத்தியை விரும்புகிற இச்சையும் சேர்த்து, இந்த நான்கையும் சாதன சதுட்டயம் என்று பண்டிதர்கள் பெயர் சூட்டினார்கள்.

இவற்றிற்கு உரிய விதிமுறைகளை ஆராய்ந்து சமம், தமம், விடல், சகித்தல், சமாதானம், சிரத்தை என்று ஆறாகப் பிரித்தார்கள்.

சமம் என்பது உடம்பிற்குள் செயல்புரிந்து அகக் கருவிகளைத் தண்டித்தல் அல்லது ஆளுதலாம். இதை அகக்கரண தண்டம் என்று அழைத்தார்கள்.

தமம் என்பது, புறக் கருவிகளாகிய பத்தையும், தசேந்திரியங்களை யும், கட்டுப்படுத்தி ஆளுதலாகிய புறக்கரண தண்டம்.

விடல் என்பது, உழலச் செய்கிற ஆசைகளை, உலக இச்சைகளை, ஒடுக்குதல் அல்லது பற்றுவிடல் என்பதாகும்.

சகித்தல் என்பது, இன்பம், துன்பம் இரண்டையும் ஒப்பாகக் கருதிச் சலனமற்ற நிலையிலே அனுபவித்தல்.

சமாதானம் என்பது ஞானக் கல்வியினை விருப்பத்தோடு கற்றல்.

சிரத்தை என்பது குருநாதனிடத்தும் ஞானக் கல்விப் பயிற்சியிடத்தும் ஆர்வம் செலுத்துதல்.

சமாதி என்பது சித்தர்கள் காட்டுகிற மேன்மையான நிலையிலே ஒன்றி நிற்பது.

இப்படி விரிவாகப் பகுத்துச் சொல்லப்பெற்ற சாதன சதுட்டயம் என்பது, நிலையற்ற பொருள்களைக் கண்டு தெளிந்து, நிலையான பொருள்மீது மனம் சார்வதே ஆகும்.

இந்தச் சாதனங்களின் சிறப்பையும், இவற்றின் பயனையும் மேலும் விரிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மெய்யுணர்வை அடைதற்கு இச் சாதனங்கள் இன்றியமை யாதனவாம். இந்த வழிமுறைகளைப் பயின்றவர்களுக்கு மெய்ஞ் ஞானம் உதிக்கும் என்றும் முன் பிறவிகளின் பிணைப்பிலிருந்து தெளிவு பெற்றுப் பிறப்பிறப்புச் சுழலிலிருந்து விடுதலை கிடைக்கும் என்றும், சித்தர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

இத்தகைய ஞானக் கல்வி பெறுவதற்குமே திருவருள் துணை செய்ய வேண்டும் என்பது சித்தர் வாக்கு.

'பக்குவி' என்ற சொல்லுக்கு இலக்கணமாக விளங்கும் ஒரு மாணவனுக்கே இத்தகைய ஞானம், குருநாதனால் வழங்கப் பெறுகிறது என்று சித்தர் இலக்கியம் மொழிகிறது. உண்மையில் அவ்வாறு தீய ஆற்றல்களிலிருந்து விடுபட்டு நிற்கிற ஒரு சீடனுக்கு ஆசிரியன் தரிசனம் தருகிறான் என்றும், ஆசானே அந்த மாணவனின் முன்பு வந்து தோன்றுகிறான் என்றும் பல பாடல்களில் சித்தர்கள் நமக்கு அறிவித்துள்ளார்கள்.

இத்தகைய மாணவனுக்கு இத்தகைய குருநாதன் முதலாவது பாடமாக உணர்த்துகிற பேருண்மை என்ன? தான் என்பது உடல் அன்று; இந்த உடலுக்குள் நிற்கிற மற்றொன்று என்பதே. அதாவது தான் என்பது தேகமில்லை; தேகியே!

இது பாம்பில்லை, கயிறே என்று தெளிவது போலவும், இது மகனன்று, குற்றியே என்று கண்டுகொள்வது போலவும், மெய்யை ஆழ்ந்து காண்பதற்குரிய ஞானப் பார்வையை ஒரு மாணவனுக்கு நல்குகிறான் குருநாதன்.

இந்த ஞானக் கண் நல்குதலாகிய பயிற்சியே 'உபநயனம்' அல்லது துணைவிழி நல்கல் என்பது. இந்தக் கண்கொண்டு பார்க்கும்போது உயிரும், உயிருக்குயிராக இருப்பதும் இந்த உடம்பன்று; இந்த உலகமன்று; ஐந்து பூதங்களும் அல்ல; பரம் பொருளே என்று மாணவன் தெளிவு பெறுகிறான்.

இந்தத் தெளிவை வடமொழியில் 'அபவாதம்' என்று ஞான நூல்கள் அழைக்கின்றன.

ஒன்றுக்குள் ஒன்று நிற்கிற நிலையே படைப்பின் தத்துவமாகும். ஆடையும் நூலும், நகையும் தங்கமும், பாவையும் களிமண்ணும் போலே காரிய காரணங்கள் அமைந்து நிற்கின்றன.

'பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம்' என்றும், 'மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை' என்றும் திருமூலர் பாடுகிறார் அல்லவா? இந்த ஒன்றுக்குள் ஒன்று மறைந்து நிற்கும் பேருண்மையை, மயக்கம் நீங்கித் தெளிவாகக் காண்கிற கல்விக்கு, 'அபவாத உத்தி' என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த உத்தியே தனக்குள் தலைவனைக் காட்டுகிற சித்தர்களின் ஞானப்பயிற்சி முறையாகும்.

இருட்டிலே பொருள் தெரிவதில்லை. அவ்வாறு தனக்குள் நிற்கும் தலைவனையும், உலகெங்கும் பூதங்களுக்குள் மறைந்து நிற்கும் பரம் பொருளையும், காணமுடியாதபடி நமது புறப்பார்வையை மறைக் கின்ற ஆற்றலுக்கு, ஆவரண சக்தி என்று பெயர் தந்துள்ளார்கள்.

இந்த இருளை விலக்கி, மெய்யை மெய்யாகக் காண்கிற கல்வியை ஆசிரியன் மாணவனுக்கு அருகிருந்து ஊட்டுகிறான். இப்படி மாணவனும் ஆசிரியனும் நேர்முகமாக இருந்து, பயிற்சி நிகழ்கிற இந்த ஞானக் கல்வியின் பாடத் திட்டத்தைத் தீட்சைமுறை என்று அழைக் கிறார்கள்.

இவ்வாறு தீட்சை பெறும்போது, அந்தச் சிடன் தனது ஆசானுடன் இரண்டறக் கலந்து ஒன்றிவிடுகிறான். பேரின்பமாகிய இறையனுபவம் மாணவனுக்குக் கிட்டுகிறது. இதைச் 'சமாதிகூடல்' என்றும், 'சுவானுபூதி' அல்லது 'சுவானுபூதி மயமாதல்' என்றும், 'தன்னிலைப் பேரின்பம்' என்றும், பல மொழிகளிலே சித்தர் இலக்கியம் அழைக்கிறது.

குருவினுடைய நேர்முகக் கல்வியின் வாயிலாக, மாணவன் சமாதி கூடித் தன்னிலே தன்னைக் கண்டு களிக்கிற அந்தச் சுயமான அனுபவத்தைத் தாண்டவ மூர்த்தி சுவாமிகள் என்ற மகான் பாடுகிறார்:

அனுபவா னந்த வெள்ளத்
தழுந்தியே அகண்ட மாகித்
தனுக ரணங்க ளாதி
சகலமு மிறந்து சித்தாய்
மனதுபூ ரணமாய்த் தேக
மானசற் குருவும் காண
நனவினிற் சுழுத்தி யாகி
நன்மகன் சுபாவ மானான்

இந்தப் பாடலுக்குப் பிறையாறு அருணாசல சுவாமிகள் எழுதியுள்ள உரை விளக்கம் வருமாறு:

"சுவானுபவமாகிய நிரதிசயானந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கி, அண்டாகாரமாய்த் தேகேந்திரிய அந்தக்கரணம் முதலிய அனைத்தும் நசித்து, சின்மாத்திரானுபவத்தினால் மனம் பூரணமாகி, பூரணமே திருவுருக்கொண்ட ஆசிரியரும் பார்க்கும்படி நனவிற் சுழுத்தியை அடைந்து, நற்சிடன் தனது இயல்பான ஸ்வரூபமாக விளங்கினான்"

மேலே கண்ட சுவாமிகளின் உரை விளக்கமானது, வடமொழியும் தமிழும் கலந்து, பழைய பண்டிதர்களின் ஆய்வு முறையிலே, சித்தர்களின் ஞான தத்துவப் பயிற்சி முறை எத்தகைய குறிக்கோளுடன் தோன்றியது என்ற சிறப்பையும், சித்தர் இலக்கியத்தில் காண்கிற பயனையும் சுருக்கமாக எடுத்தோதுவதாகவே திகழ்கிறது.

இப்படிப்பட்ட ஞானக் கல்வியைக் குருமுகமாகக் கற்றுத் தேர்கிற ஒரு சீடனுக்கு, அடிக்கடி சில தடைகள் தோன்றும் என்பதைக் கைவல்லிய நவநீதம், ஞானக்கும்மி, முனிவர் போதம், சித்தர் கோவை போன்ற ஞான நூல்கள் அடிக்கோடிட்டுக் கூறுகின்றன. அந்தத் தடைகளிலே மூன்று முக்கியமானவை.

மூன்று தடைகளிலே முதலாவது தடை, அறியாமை அல்லது அஞ்ஞானம் என்பது. இது மனத்தின் ஒருமுக முனைப்பை மறைப்பதோடு வேறுபாடும் காட்டும்.

இரண்டாவது தடை, ஐயம் அல்லது சந்தேகம். இது ஆசானுடைய உபதேச உண்மையை நம்ப ஒண்ணாமல், சந்தேகத்தைக் கிளப்பிக் கொண்டிருக்கும். பாடத்தில் ஏற்படுகிற ஐயங்கள் தவிர, ஆசிரியனுடைய மாட்சியிலேயே மாணவனை ஐயப்பட்டுக்கொள்ளும்படி செய்யும்.

மூன்றாவது இடையூறு, 'விபரீதம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. உலகத்தை நிலையானது எனவும், உடலே நான் எனவும் மயக்கம் உண்டாக்குகிற பெரிய தடை இதுவேயாகும்!

இந்த மூன்று தடைகளையும் கடந்து ஞானச் செம்பொருளின் வழியிலே தத்துவக் காட்சிகளை மேலே மேலே கண்டுகொண்டே, மாணவன் முன்னேற வேண்டும் என்று சித்தர் இலக்கியம் சீடர்களுக்கு அறிவுரை சொல்கிறது.

★